

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5918/06
08.11.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Komande Vojnog okruga Beograd, radi poništaja rešenja Up-2 br. 252/06 od 28.09.2006. godine, u pravnoj stvari priznavanja učešća u oružanim akcijama, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Komande Vojnog okruga Beograd Up-2 br. 252/06 od 28.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Komande Vojnog okruga Beograd - 2 Up-1 br. 2302-2 od 06.09.2006. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanje učešća u oružanim akcijama u periodu od 29.08.1991. - 26.12.1991. godine.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da je tim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu. Ukazuje da u obrazloženju osporenog rešenja nisu ocenjeni navodi i dokazi iz žalbe, zbog čega odlučne činjenice za zakonito konačno rešenje ove pravne stvari nisu pouzdano utvrđene. Naime, tuženi organ kao odlučni dokaz smatra akt od 19.07.2006. godine, prema kome Vojna pošta 5112 aa nikada nije bila u organizacijskom sastavu bivše JNA, niti Vojske Jugoslavije, pri čemu ne ceni dokaze koje je podneo tužilac, a iz kojih se vidi da je u navedenom periodu bio pripadnik oružanih snaga Jugoslavije, budući da mu je upravo po tom osnovu priznato svojstvo ratnog vojnog invalida četvrte grupe invalidnosti, jer je u tim oružanim akcijama ranjen, kao i pravo na jednokratnu novčanu pomoć i naknadu štete po osnovu ranjavanja. Takođe mu je odobrena medicinska rehabilitacija na teret vojnog zdravstvenog osiguranja, a shodno Nalazu, oceni i mišljenju Vojno-lekarske komisije pri VMA od 07.01.1992. godine.

Ovo naročito imajući u vidu i da su, prema tada važećim zakonskim propisima, sve jedinice i vojne pošte Teritorijalne odbrane u navedenom periodu bile u sastavu i potčinjene komandama bivše JNA. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, te celokupnih spisa ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ nalazi da je prvostepeno rešenje kojim je odbijen zahtev tužioca za priznavanje učešća u oružanim akcijama u periodu od 29.08.1991. do 26.12.1991. godine koje je proveo u sastavu Vojne pošte 5112 aa pravilno i na zakonu zasnovano, jer i prema nalaženju tuženog organa, a shodno aktu Komande Vojnog okruga Beograd Int. br. 132-74 od 19.07.1996. godine, Vojna pošta 5112 aa nikada nije bila u organizacijskom sastavu JNA, niti VJ u navedenom periodu. Sa ovih razloga, a pozivajući se na odredbe čl. 264. st. 3. i čl. 360. Zakona o Vojsci Jugoslavije, tuženi organ je osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca, kao neosnovanu.

S obzirom na izloženo, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pri donošenju osporenog rešenja učinjene su bitne povrede odredaba čl. 192. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Prema navedenim odredbama Zakona, na osnovu odlučnih činjenica utvrđenih u postupku organ nadležan za rešavanje donosi rešenje o upravnoj stvari koja je predmet postupka. U konkretnom slučaju upravni organi odlučivali su po zahtevu tužioca od 20.04.2006. godine, za izdavanje potvrde o učešću u ratu. Pri tome u prvostepenom, ni u osporenom rešenju nije naveden pravni osnov rešavanja po ovako podnetom zahtevu stranke u upravnom postupku propisan odredbama čl. 160. - 162. Zakona o opštem upravnom postupku, već se u obrazloženju prvostepenog i osporenog rešenja pozivaju na odredbe čl. 264. st. 3. Zakona o Vojsci Jugoslavije, koja propisuje uslove pod kojim se vojnom osiguraniku računa staž osiguranja u dvostrukom trajanju za učestvovanje u oružanim akcijama posle 17.08.1990. godine, te na odredbu čl. 360. st. 4. istog Zakona, kojom je propisano da se vreme koje je regrut proveo kao dobrovoljac u jedinicama i ustanovama JNA od 17.08.1991. do 19.05.1992. godine računa kao služenje vojnog roka u dvostrukom trajanju. Stoga, prema nalaženju ovoga Suda, pravni propisi i razlozi ne upućuju na zaključak da je rešenjima donetim u ovoj pravnoj stvari rešen predmet postupka. Stoga su učinjene povrede pravila postupanja, no oceni suda od bitnog uticaja na donošenje zakonite odluke u ovoj upravno-pravnoi stvari a zbog kojih sud

po ovom sudu, od svih ovih ustanova na ugovoru sa ovom upravnim pravnim organom, a ovaj upravni pravni organ, u svom novom sudu nije u mogućnosti da oceni pravilnost i zakonitost osporenog rešenja u materijalno-pravnom smislu.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku, tuženi organ dužan je, u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima, doneti novu odluku, pri čemu su pravna shvatanja i primedbe suda u pogledu postupka obavezujući.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 08.11.2007. godine, U. 5918/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK